

יום ד', י"ט באדר תשס"א (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשנת תרצ"ב (1932-5692), נפטר היום, **י"ט באדר**, **הרב יוסף חיים זוננפלד**, מגדולי הרבנים בארץ בסוף המאה ה-יט' ובראשית המאה ה-20. נולד בסלובקיה, הוא עלה ארצה והתיישב בירושלים העתיקה. נמנה ר' זוננפלד בין נאמניו של ר' יהושע לייב דיסקין ושל בנו, ר' יצחק ירוחם דיסקין, ופעל עמיהם לגיבושו של הציבור החרדי האשכנזי בירושלים (שאודותיו קראנו בימים האחרונים). בשנת 1920 הוכתר כרב ראשי של העדה החרדית בירושלים, וחרף זיקנתו לחם בעוז במוסדות הוועד הלאומי של התנועה הציונית והצר את צעדי הרבנות הראשית, שהוקמה באותו זמן בארץ – וזאת, **למרות שהיה חבר טוב של הרב קוק, הרב הראשי הראשון בארץ**. בצד מאבקו לעצמאותה של היהדות החרדית בארץ ישראל, פעל ר' זוננפלד בלא לאות להקמת שכונות חדשות בירושלים, ועודד את בני העדה החרדית להשתתף בפועל בבניין ארץ הקודש.

פעם, נתכנסה בביתו של ר' זוננפלד אסיפת עסקנים כדי לדון בעניין ציבורי חשוב. מקורבי הרב הזמינו לאסיפה זו את הד"ר משה וולך, מנהל בית החולים "שערי צדק" בירושלים, שהיה קשור בלב ונפש לרב זוננפלד, וקיבל עליו את סמכותו ומנהיגותו של הרב בלא עוררין.

כשנכנס ר' זוננפלד לחדר, שבו היסבו הקרואים לאסיפה, קרא אליו את הד"ר וולך ואמר לו: "לדעתי, אין מקומך באסיפה זו, כי אם בבית-החולים שלך. וגם בעתיד אני מציע לך שלא ליטול חלק בכינוסי עסקנים, אלא תקפיד להקדיש כל עיתותיך הפנויות לחולים הרבים, המצפים לך בכל שעות היממה. הד"ר וולך לא השיב דבר לרב הנערץ, אלא נטל את מעילו כדי לשוב לבית החולים כמצוות הרב. וכאשר הושיט ידו לברכת-פרדה מרבו, אמר לו הרב זוננפלד: זכור לי משנות נעוריי, שרבי שמואל סאלנט קרא לביתו רופא אחד מבית החולים "ביקור חולים", שנהג להאריך בלימוד תורה כל יום אחרי תפילת 'שחרית'. וכך אמר לו: בירושלים מצויים ב"ה לומדי תורה וקובעי עיתים לתורה. לעומת זאת, קיים בה מחסור חמור ברופאים מומחים. מוטב איפוא שתקדים לבוא בכל בוקר לבית-החולים שלך ותעסוק בריפוי החולים הזקוקים לעזרתך, קודם שאתה פונה לעסוק בדברי תורה..." [פרפראות לתורה]

בשנת תשל"ג (1973-5733), **יורט מטוס נוסעים לובי בשטח סיני ע"י חיל האוויר הישראלי ונהרגו 105 נוסעים. 7 ניצלו. המטוס היה בטיסה שגרתית מבנגאזי שבלוב לקהיר, ובשל טעות של הטייס סטה ממסלולו, עבר את תעלת סואץ והמשיך מזרחה, מעל חצי האי סיני. למרות שאותתו ה'פנטומים' הישראליים לטייס לנחות בשדה התעופה ברפיידים, המטוס לא שעה לאזהרות ולפי כללי הטיסה הבין-לאומיים, נאלצו מטוסינו ליירט אותם. מצרים דחתה הצעת שר הבטחון, משה דיין, להקים קו חירום בין ישראל לשכנותיה הערביות כדי למנוע אסונות דומים בעתיד.** [ישראל 50]

צרכי הרבים בחודש אדר...

אין הקב"ה בא בטרחה עם בריותיו. לפיכך, לא ציווה לישראל שיהיו עולים לרגל לירושלים בימות הגשמים אלא 3 הרגלים בעונת האביב והקיץ שהימים יפים והלילות נעימים להולכים בדרכים. כל החורף עסוקים הכל – זה בשדהו זה בכרמו זה בגינתו. כיוון שקרב חודש ניסן, שמחים כל ישראל באומרם, **בית ה' נלך**. ומהתחלת ניסן היו ישראל מושכים בדרכים בכל קצות הארץ ועולים לירושלים להקריב את קרבן הפסח וליראות את פני ה' ולעשות את כל שאר צרכיהם שהניחו בחורף לעשותם בירושלים במקום המקדש והסנהדרין. כיוון שעונת הגשמים כבר פסקה וכיוון שהדרכים עומדות להתמלא עוברים ושבים, לכך היה יום ט"ו באדר (שושן פורים)

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום ד', י"ט באדר תשס"א (14 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

קבוע שבו יצאו שליחי בית דין לתקן הדרכים והרחובות שנתקלקלו בימות הגשמים כדי שיהיו מתוקנים לעולי רגלים...
[ספר התודעה]

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)